

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Kzz 78/2012
07.11.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Bate Cvetkovića, predsednika veća, Nevenke Važić, Ljubice Knežević-Tomašev, Veska Krstajića i Biljane Sinanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog kasacionog suda Draganom Vuksanović, kao zapisničarem, u krivičnom predmetu okr. V.P., zbog krivičnog dela uvrede iz člana 170. stav 1. Krivičnog zakonika, odlučujući o zahtevu za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 362/12 od 27.09.2012. godine, podignutom protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 887/12 od 01.03.2012. godine, u sednici veća održanoj 07.11.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovan zahtev za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca Ktz. 362/12 od 27.09.2012. godine podignut protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 887/12 od 01.03.2012. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Osnovnog suda u Kragujevcu K 1531/10 od 14.10.2011. godine, okr. V.P. oglašen je krivim zbog krivičnog dela uvrede iz člana 170. stav 1. KZ i osuđen na novčanu kaznu u iznosu od 40.000,00 dinara.

Odlučujući o žalbi branioca okrivljenog, Apelacioni sud u Kragujevcu je, uvažanjem žalbe i po službenoj dužnosti, presudom Kž1 887/12 od 01.03.2012. godine preinačio prvostepenu presudu i na osnovu člana 354. tačka 2. ZKP prema okr. V.P. odbio optužbu za krivično delo uvreda iz člana 170. stav 1. KZ.

Protiv pravnosnažne presude Apelacionog suda u Kragujevcu Kž1 887/12 od 01.03.2012. godine, Republički javni tužilac je podigao zahtev za zaštitu zakonitosti Ktz 362/12 od 27.09.2012. godine, zbog povrede krivičnog zakona iz člana 369. tačka 2. i 3. ZKP, sa predlogom da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev za zaštitu zakonitosti i utvrdi da je drugostepenom presudom povređen zakon u korist okrivljenog.

Vrhovni kasacioni sud je postupio u smislu člana 422. st. 2. i 3. ZKP i održao sednicu veća, u odsustvu uredno obavještenih Republičkog javnog tužioca i branioca, adv. R.P., dok okrivljenom dostava poziva nije mogla biti izvršena na adresi u spisima. Na sednici veća, Vrhovni kasacioni sud je razmotrio spise predmeta sa presudom protiv koje je zahtev za zaštitu zakonitosti podignut, pa je, po oceni navoda u zahtevu, našao:

Zahtev za zaštitu zakonitosti je neosnovan.

Prema navodima zahteva drugostepeni sud je, donoseći odbijajuću presudu, zauzeo pogrešan stav da se u konkretnom slučaju radi o presuđenoj stvari, s obzirom na to da je odluku u prekršajnom postupku doneo upravni organ a ne sud.

Suprotno iznetim navodima zahteva Vrhovni kasacioni sud nalazi da je drugostepeni sud pravilno primenio krivični zakon kada je prema okr. V.P. odbio optužbu za krivično delo uvreda iz člana 170. stav 1. KZ, jer je postupak protiv njega za isto delo rešenjem pravnosnažno obustavljen.

Pravnosnažnim rešenjem opštinskog sudije za prekršaje u Kragujevcu 18UP. JRM - 757/09 od 21.09.2009. godine obustavljen je prekršajni postupak protiv okr. V.P. jer nije dokazano da je okrivljeni učinio prekršaj iz člana 12. stav 1. Zakona o javnom redu i miru, koji mu je zahtevom za pokretanje prekršajnog postupka stavljen na teret.

U obrazloženju navedenog rešenja dat je činjenični opis prekršaja koji odgovara činjeničnom opisu krivičnog dela iz člana 170. stav 1. KZ, navedenog u privatnoj krivičnoj tužbi privatne tužilje V.M., za koje se okrivljenom sudi u ovom postupku. Činjenični opis prekršaja se, dakle, odnosi na istog okrivljenog, na isti životni događaj koji se desio u isto vreme i na istom mestu kako je to navedeno i u privatnoj tužbi.

Odredbom člana 6. stav 1. ZKP propisano je da niko ne može da bude gonjen i kažnjen za krivično delo za koje je pravnosnažnom presudom oslobođen ili osuđen ili je za to delo postupak protiv njega pravnosnažno obustavljen, ili optužba pravnosnažno odbijena.

Pravna sigurnost u kaznenom pravu garantovana je i Ustavom Republike Srbije koji u članu 34. stav 4., između ostalog, određuje da niko ne može biti gonjen ni kažnjen za krivično delo za koje je pravnosnažnom presudom oslobođen ili osuđen, ili je postupak pravnosnažno obustavljen, a istim zabranama podleže i vođenje postupka za neko drugo kažnjivo delo.

Takođe, odredba člana 4. Protokola 7 uz Evropsku konvenciju o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda propisuje da se nikome ne može

ponovo suditi niti se može ponovo kazniti u krivičnom postupku u nadležnosti iste države za delo zbog koga je već bio pravnosnažno oslobođen ili osuđen, u skladu sa zakonom i krivičnim postupkom te države.

Iz navedenih odredaba jasno proizilazi da je zabranjeno vođenje postupka za kažnjivo delo, ukoliko ono proizilazi iz istih činjenica, koje su predmet dela koje je već pravnosnažno presuđeno.

Imajući u vidu citirane odredbe i konkretnu situaciju odnosno istovetan činjenični opis prekršaja i krivičnog dela iz člana 170. stav 1. KZ, Apelacioni sud u Kragujevcu je pravilno zaključio da se u konkretnom slučaju radi o presuđenoj stvari odnosno da postoji okolnost koja predstavlja apsolutnu smetnju za odlučivanje u ovom krivičnom predmetu, po privatnoj tužbi privatne tužilje V.M.

Pravilnost i zakonitost ovakve odluke drugostepenog suda posebno se ne dovodi u pitanje navodima zahteva da se ne može raditi o presuđenoj stvari jer je odluku u prekršajnom postupku doneo upravni organ a ne sud. Ovo iz razloga što i Ustav Republike Srbije, koji garantuje pravnu sigurnost u kaznenom pravu ne govori isključivo o neponovljivosti postupka za „krivično delo“, već za svako „kažnjivo delo“, što podrazumeva pravnosnažno okončanje postupka pred bilo kojim organom koji po zakonu izriče kazne, a ne samo pred sudom.

Prema tome, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je drugostepeni sud pravilno primenio krivični zakon kada je prema okr. V.P., na osnovu člana 354. tačka 2. ZKP, odbio optužbu za krivično delo uvreda iz člana 170. stav 1. KZ, a navode zahteva za zaštitu zakonitosti o učinjenoj povredi krivičnog zakona iz člana 369. tačka 2. i 3. ZKP, ocenjuje neosnovanim.

Iz iznetih razloga, na osnovu odredbe člana 424. ZKP, odlučeno je kao u izreci ove presude.

Dragana Vuksanović,s.r.

sudija

Bata Cvetković,s.r.